

Вказівки щодо сповіщення сімей про загиблих або зниклих безвісти близьких

Цей документ призначений для командирів, постачальників медичних послуг і працівників, які допомагають місцевим і національним органам влади після стихійних лих, терористичних актів або інших подій, які призвели до великої кількості загиблих, поранених і зниклих безвісти людей.

Стихійне лихо великого масштабу та розмаху безпосередньо зачіпає кілька країн, і в результаті цього можуть загинути чи зникнути безвісти громадяни багатьох країн, які проживають за межами регіону. У такому випадку завдання з надання інформації сім'ям, чії близькі зникли безвісти, виконують державні установи (включаючи посольства, консульський персонал Державного департаменту та військові служби), а також низка неурядових організацій, таких як Червоний Хрест. У кожній країні є різні організації, які, ймовірно, будуть залучені до цього процесу. Процедури сповіщення найближчих родичів про зникнення члена сім'ї чи коханої людини або коли була підтверджена його/її загибель, зазвичай дуже жорстко впорядковані, офіційні та залежать від законів, звичаїв, процедур і традицій країни конкретного громадянина.

Працівники служб негайного реагування, які не є місцевими, будуть найбільш успішними, якщо діятимуть через місцеву владу. За відсутності офіційних органів влади можна звернутися за порадою до місцевого персоналу, який займає поважне місце в постраждалих громадах. Коли це можливо, сповіщення повинні здійснювати місцеві посадовці. Місцеві звичаї, як правило, визначають, хто буде сповіщати, кого в сім'ї інформують, як задокументувати обставини смерті (спосіб і причина смерті, стан і місцезнаходження останків) і дії, які необхідно вжити, якщо такі є, поки тіло не буде повернуто родині.

Якщо людина зникла безвісти, спілкуватися з членами сім'ї влади допоможе така інформація: обставини на місці катастрофи, стан зусиль з пошуку

Якщо людина зникла безвісти, спілкуватися з членами сім'ї влади допоможе така інформація: обставини на місці катастрофи, стан зусиль з пошуку тіл і те, як будуть повернуті останки.

тіл і те, як будуть повернуті останки. Не давайте гарантії щодо необхідного часу або запевнень, що тіло буде знайдено.

Нижче наведені загальні поради щодо бажаних і небажаних дій тих, хто допомагає місцевим і національним органам влади після масової загибелі.

ЩО ТРЕБА ЗРОБИТИ:

- Ознайомтеся з місцевими поглядами та віруваннями щодо смерті та померлих.
- Знайдіть представників місцевої влади, які можуть ознайомити вас зі звичаями та процедурами, і представтеся. Це важливі зв'язки, які полегшують роботу.
- Визначте тип і місцезнаходження місцевих, національних та міжнародних джерел допомоги сім'ям.
- Будьте делікатними та враховуйте, що культурні та релігійні переконання щодо посмертної експертизи померлих дуже відрізняються. Будьте готові пояснити, чому можуть знадобитися спеціальні процедури, такі як розтин.

ЩО НЕ МОЖНА РОБИТИ:

- Повідомляти про смерть будь-кого за межами місцевих органів влади чи родини. Ваші місцеві контакти можуть допомогти вам визначити, кого з членів сім'ї потрібно сповістити.
- Пропонувати інформацію, товари чи послуги, які ви не можете надати, або необґрунтоване підтвердження смерті чи стану тіл.
- Запроваджувати процедури, які суперечать місцевим звичаям.
- Розголошувати ЗМІ імена та прізвища жертв, обставини смерті чи стан тіл.

ЩО ТРЕБА ЗРОБИТИ:

- Переконайтеся, що ви розмовляєте з відповідним найближчим родичом.
- Сповіщайте особисто та в приватному приміщенні, щоб усі сторони сиділи, коли це можливо.
- Будьте в супроводі священнослужителів або інших відповідних джерел духовної підтримки.
- Сповіщайте просто, виважено, прямолінійно (наприклад, «Боюся, у мене для вас дуже погані новини (пауза). Як ви знаєте, сталася (катастрофа) на/в/у ____ (пауза). Ваш ____ загинув. (Ваш ____ зник безвісти і вважається загиблим)»).
- Будьте добрими, співчутливими та готовими до інтенсивних проявів емоцій. Корисними є такі висловлення, як «Мені дуже шкода» або «Я знаю, що це дуже важко».
- Відповідайте просто і чесно на всі питання, які зможете.
- Запитайте, чи є у них інший член сім'ї чи друг, який міг би залишитися і допомогти з початковою адаптацією.
- Повідомте сім'ю про інших людей, з якими можна зв'язатися, і хто зв'яжеться з ними щодо розпорядження останками.

ЩО НЕ МОЖНА РОБИТИ:

- Не пропонуйте такі кліше, як «Все налагодиться» або «Я впевнений, що все владнається».
- Не пропонуйте фальшиві запевнення, наприклад «Посольство подбає про все» або «Я впевнений, що з вами все буде добре».
- Не пропонуйте необґрунтовані коментарі щодо обставин або досвіду померлого на кшталт «Я впевнений, що він не страждав».
- Не залишайте членів сім'ї наодинці без визначених контактів.